

DE SCHOONHEIDSPARTY

Damestoneel

door

MEVR. DE HEER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE SCHOONHEIDSPARTY** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **MEVR. DE HEER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2000 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetitie met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal 7 tekstboekjes bij de uitgever.
2. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl. Gebruik hiervoor uw aanvraag code (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of via de mail/aanvraagkaart. Bij vragen kunt u informeren bij I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl of via de mail/aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

E-mail: rechten@toneelfonds.be.

Telefoon: (03)3.66.44.00 of rechten@toneelfonds.be

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

JETTY - organiseert de party. Drukdoenerig type.

MARJET - zuster van Jetty. Slonzig type.

MONIQUE - dochter van Jetty. Vlot type.

NICOLLE - vriendin van Monique. Milieu- en natuurfreak

FIENY - demonstratrice. Nerveus type.

AMANDA - vriendin van Jetty heeft het hoog in haar bol.

OMA van DUVELEN - moeder van Jetty en Marjet. Luchtig type.

De rol van Marjet kan in het plaatselijke dialect gespeeld worden.

DECOR:

Stelt een huiskamer voor. Kan naar eigen inzicht ingericht worden.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat is de lege huiskamer te zien.

JETTY: (*gehaast op, kijkt horloge*) O nee hè. Is het al zo laat en ik moet alles nog in orde brengen. Ik had ook nooit zolang bij de kapper moeten blijven plakken. (*zucht*) Maar die nieuwe is ook zo'n leuke jongen. Goed, hij is dan wel homo, maar daarom misschien wel des te leuker. Maar ik moet nu opschieten. (*begint stoelen in kring te zetten*) En ik moet nog koffie zetten ook.

MONIQUE: (*op*) Ha mam.

JETTY: Och Monique, kindje je komt als geroepen.

MONIQUE: En wat moet er nu weer gebeuren mam?

JETTY: Och kindje, ik ben veel te lang bij de kapper blijven hangen en...

MONIQUE: O je hebt die leuke nieuwe jongen ook ontmoet?

JETTY: (*kijkt Monique aan*) Die heb ik ontmoet ja. Heb jij daar iets mee dan?

MONIQUE: Ik? Welnee mam. Ik vind hem alleen heel aardig. Hij kan lekker kletsen, hij kan goed luisteren, hij kan goed knippen, hij kan goed föhnen, hij kan goed...

JETTY: Volgens mij is hij homo. Hoop ik als ik dat zo hoor.

MONIQUE: Mam toch. Hij is gewoon aardig en so what als hij homo is? Hij kan alleen goed...

JETTY: Ja ja, dat heb je net allemaal al verteld. Kindje help mij even mee. Ik moet nog zoveel doen. Als jij deze stoelen nu even in een kring zet, dan ga ik even koffie zetten en...

MONIQUE: Stoelen in een kring zetten? Wat gaat er dan er dan allemaal gebeuren? Een psychologisch gesprek of zo?

JETTY: Och nee kindje. Ik heb je toch verteld dat vanavond die schoonheidsparty is? Daarom is je vader ook naar z'n kameraad gegaan. Kunnen ze daar mooi voetbal kijken en wij hier..

MONIQUE: (*haalt schouders op*) Ik weet nergens van. Aan mij heb je niets verteld van een of andere party.

JETTY: Och, dan ben ik dat zeker vergeten in alle drukte. Maar help

nu even mee. De eerste gasten kunnen zo komen. (*loopt deur keuken*) Jij hoeft toch niet weg hè?

MONIQUE: Zou niet weten waar naar toe.

JETTY: Mooi, dan kun je mij mooi meehelpen vanavond. En misschien zit er tussen die artikelen ook wel iets wat jij wilt. (*loopt keuken in*)

MONIQUE: Wie komen er dan allemaal?

JETTY: (*achter toneel*) O een heel stel, dat zie je straks wel. Vooruit kindje, zet nu die stoelen even klaar. O ja en vergeet ook niet een tafeltje neer te zetten waar die demonstratrice haar spullen klaar kan zetten.

MONIQUE: Nou ja, dan eerst die stoelen maar. (*begint stoelen in kring te zetten*)

NICOLLE: (*op deur keuken, alternatief gekleed, neerslachtige indruk*) Hoi Monique. (*ploft in stoel*) Je moeder zei dat het goed was dat ik door liep.

MONIQUE: O dat zal wel. (*kijkt neergeslagen Nicolle*) Is er iets?

NICOLLE: (*haalt schouders op*) Och..

MONIQUE: Zijn er geen zeehondjes meer in de Waddenzee?

NICOLLE: (*haalt schouders op*) Och..

MONIQUE: Een illegale lozing op de Noordzee?

NICOLLE: (*haalt schouders op*) Och..

MONIQUE: De dierproeven worden niet afgeschaft?

NICOLLE: (*haalt schouders op*) Och..

MONIQUE: Ik weet het. (*drukke gebaren*) Er is een olietanker vergaan en die olie drijft nu als een grote plas op de oceaan.

NICOLLE: (*haalt schouders op*) Och..

MONIQUE: (*zucht*) Mag Greenpeace geen actie meer voeren dan?

NICOLLE: (*haalt schouders op*) Och..

MONIQUE: Ik weet bijna niets ergers te verzinnen. (*denkt*) Wacht eens, het gaat niet goed op school.

NICOLLE: (*haalt schouders op*) Och.. Waarom zou ik nog naar school gaan?

MONIQUE: Om iets te leren misschien?

NICOLLE: *(haalt schouders op)* Och..

MONIQUE: *(naast Nicolle zitten, troostend)* Maar wat is er dan toch met je? Ik bedoel, als je al geen reactie geeft als ik zeg dat er geen zeehondjes meer zijn of een grote milieuramp nou dan moet het toch goed mis zijn met jou. Vooruit, vertel het eens. *(opstaan, bezig met stoelen)* En graag een beetje snel, want ik moet hier nog het een en ander klaar zetten.

NICOLLE: *(haalt schouders op)* Och..

MONIQUE: Nou moet je eens ophouden met dat och-gedoe, Nicolle. Zeg gewoon wat er aan de hand is.

NICOLLE: Ik ben over tijd.

MONIQUE: Over tijd? Welnee meid, je bent mooi op tijd. Je ziet het: er is nog niemand. Sterker nog je bent mooi op tijd. *(wenkt)* Kom eens, dan kun je de tafel even mee oppakken. Die moet volgens moeder klaar staan als die mevrouw komt met haar spullen. *(Nicolle sjokt naar tafel, beide tafel oppakken)* Mooi, nu zetten we hem hier neer.

NICOLLE: Ik ben over tijd. Ik bedoel...

MONIQUE: Juist ja hier en dan... *(kijkt Nicolle)* Over tijd? Je bedoelt dat je deze maand nog niet... *(Nicolle knikt)*

MONIQUE: Maar... maar hoe kan dat?

NICOLLE: *(haalt schouders op)* Och..

MONIQUE: Och? Ik bedoel: hoe lang ben je al over tijd?

NICOLLE: Een week... of twee...of drie...

MONIQUE: Maar dan kan het toch nog altijd dat je ongesteld wordt? Ik bedoel, ik ben ook wel eens...

NICOLLE: Ik niet. Ik kan er mijn horloge altijd op gelijk zetten en nu.....

MONIQUE: Maar hoe kan dat nou?

NICOLLE: Nou ik heb *(overdreven)* het gewoon gedaan en...

MONIQUE: Ja, dat snap ik. Natuurlijk heb je *(overdreven)* het gedaan. Ik snap ook wel dat het niet gewoon erin is komen vliegen. Je heet geen Maria.

NICOLLE: Wie is Maria?

MONIQUE: *(wegwerpgebaar)* Die leefde heel lang geleden en die

merkte op een dag dat ze...Wat klets ik nu toch? Ik bedoel eigenlijk, je bent toch aan de pil?

NICOLLE: (*schudt hoofd*) Nee, dat niet.

MONIQUE: Niet?

NICOLLE: Medicijnen zijn niet goed voor de mens. Dat geeft alleen maar een hoop rotzooi in je lichaam en dat hoopt zich alleen maar op en binnen de kortste keren vergiftig je jezelf.

MONIQUE: Daar zit wat in. Maar je hebt (*overdreven*) het toch wel veilig gedaan?

NICOLLE: (*haalt schouders op*) Och..

MONIQUE: (*wanhopig gebaar*) Zeg niet dat je geen condoom hebt gebruikt.

NICOLLE: (*haalt schouders op*) Och.. Dat is niet natuurvriendelijk. Al dat rubber, (*schudt hoofd*) dat kan niet goed zijn voor een mens.

MONIQUE: (*boos*) Niet goed voor een mens zijn? (*tikt hoofd*) Ben jij wel goed wijs?

NICOLLE: Je weet dat ik vegetarisch ben en ik gebruik zo min mogelijk spullen die niet op diervriendelijke manier zijn gefokt of gemaakt.

MONIQUE: Maar je hebt het over je eigen leven, man. En het bewijs is al geleverd. Je bent over tijd en misschien nog wel meer.

NICOLLE: Ik kan toch maar één keer over tijd zijn?

MONIQUE: Doe alsjeblieft niet zo naïef. Je weet verdomd goed dat een condoom niet alleen tegen zwangerschap is. Wat denk je van geslachtsziekten of nog erger?

NICOLLE: Ik weet het, ik weet het. Alleen.... (*overdreven*) het gebeurde nogal onverwachts. Ik kwam een leuke jongen tegen en opeens was het gebeurd met me. Ik weet ook niet wat me overkwam, maar het gebeurde. En voor ik het wist lagen we in bed en...

MONIQUE: Ja, ja daar kan ik me wel iets bij voorstellen. En nu?

NICOLLE: (*haalt schouders op*) Och..

MONIQUE: Och? Weten je ouders het al?

NICOLLE: (*schrikt*) Doe niet zo gek zeg. Jij bent de eerste aan wie ik het vertel. (*ploft stoel*) Wat moet ik doen?

MONIQUE: *(zucht)* Ik weet het niet. Ik weet het niet.

NICOLLE: Als je maar niets tegen m'n ouders vertelt. Dat komt nog wel eens....over een jaartje of zo.

MONIQUE: Je moet het aan ze vertellen, Nicolle. Op een gegeven moment komen ze er toch wel achter, denk ik. *(ge-baar van dikke buik)*

JETTY: *(op met dienblad)* Zo. Moest je iets vertellen Nicolle?

NICOLLE: *(geschrokken)* Wie? Ik? Wat dan?

JETTY: O, ik dacht dat ik Monique hoorde zeggen dat je iets moest vertellen.

NICOLLE: O ja.. nou ..eh dat was ..eh

MONIQUE: Nicolle moet ..eh vertellen dat ze bij de party blijft, hè Nicolle?

NICOLLE: *(verbaasd)* Is dat zo? O ja... Alleen als het mag natuurlijk.

JETTY: Maar natuurlijk, dat hoef je toch niet te vragen. Natuurlijk mag je blijven. Hoe meer zielen, hoe meer vreugd, zullen we maar zeggen.

NICOLLE: *(haalt schouders op)* Och..

JETTY: Ik ga me gauw verkleden. Monique, zet jij direct de koffie aan? Ik denk dat de rest van de dames niet lang meer wegblijven. *(in deur)* Heel leuk dat je blijft, Nicolle. *(af)*

NICOLLE: *(zwaait)* Party? Wat voor party?

MONIQUE: M'n moeder heeft een schoonheidsparty georganiseerd en nu komen er een stel dames om...

NICOLLE: Schoonheidsparty? Wat is dat? Moet je dan zeggen wie de mooiste is? *(opstaan)* Dan hoef ik al niet te blijven. *(pakt buik)*

MONIQUE: *(tegenhouden)* Nee, nee er komt zo'n demonstratrice met allerlei middeltjes. Och, blijf toch. Wat moet je tenslotte thuis doen?

NICOLLE: *(zitten)* Dat weet ik ook niet. Ik blijf maar. Heb ik tenminste iets omhanden.

MONIQUE: Mooi, heel goed van je. Dan ga ik even de koffie aanzetten. *(af keukendeur, voordeurbel, vanachter toneel)* Doe jij even open, Nicolle? *(Nicolle zuchtend opstaan, hand op buik af en even later op)*

OMA: *(op, op krukken, been ingezwachteld)* Waar kan ik zitten? Ik kan niet meer.

NICOLLE: Kom hier maar zitten. *(in stoel zetten)*

OMA: O heerlijk, heerlijk. Zeg zou je zo goed willen zijn om even een kruk voor me zoeken?

NICOLLE: *(wijst naar krukken)* U heeft er zelf twee vast.

OMA: Nee, ik bedoel een kruk, een voetenbankje om onder m'n been te leggen. Van de dokter moet ik m'n been hoog leggen.

NICOLLE: *(zoekend over toneel, pakt af en toe aan buik)* Waar vind ik hier ergens een kruk?

OMA: Nou, misschien in de keuken?

NICOLLE: Dan ga ik daar maar eens kijken. *(af keuken)*

OMA: *(zuchtend goed gaan zitten)* He, he dat valt niet mee met die krukken lopen. Daar wordt een mens moe van. *(voordeurbel, kijkt van deur naar deur, voordeurbel klinkt nogmaals, hard)* De bel!!

MONIQUE: *(haastig op, hollend naar deur)* Ha, die oma.

OMA: Hallo kind, ja ik zou zelf wel gaan, maar je ziet het hè. *(wijst been)*

MONIQUE: *(af, op)* Oma, wat heeft u nu gedaan? *(voordeur-bel)*

OMA: *(wuijt)* Ga de deur eerst maar opendoen. Dan vertel ik direct wel wat er gebeurd is.

MONIQUE: Maar oma, u....

OMA: *(wuijt)* De voordeurbel!!.. *(Monique af)*

NICOLLE: *(op, met voetenbankje)* Dit is het enige wat ik kon vinden.

OMA: Maar dat is toch geweldig? *(been moeizaam omhoog)* Nou vooruit, schuif die kruk er maar eens onder.

NICOLLE: *(schuift kruk onder been)* Zo beter? *(recht staan, buik pakken)*

OMA: Heerlijk, heerlijk en nog eens heerlijk. Wat is er? Waarom pak je steeds naar je buik?

NICOLLE: Och, ik heb een beetje last van m'n buik.

OMA: Jij bent toch de vriendin van Monique, is het niet?

NICOLLE: *(knikt)* Klopt. We kennen elkaar van school.

OMA: Leuk. Ik ontmoet graag de vriendinnen van m'n kleindochter en...

NICOLLE: Wat is er met u gebeurd?

OMA: Och, een klein ongelukje zoals er wel meer ongelukjes gebeuren.

NICOLLE: (*zucht, naast oma zitten*) Dat kun je wel stellen ja.

OMA: Heb jij ook een ongelukje gehad?

NICOLLE: Een soort van wel ja.

MONIQUE: (*gehaast op*) Oma, wat is er gebeurd? Waarom zit uw been in het verband en waarom loopt u op krukken?

OMA: Kindje. Wat een vragen, wat een vragen. Maar goed, ik zal bij het begin beginnen. (*gaat goed zitten*) Ik loop dus van mijn kamer naar het trefpunt. Ik hoor opeens...

AMANDA: (*op, zeer net gekleed, iets van bont aan, uit de hoogte*) Zeg meisje, dat was wel heel onbeleefd van je om mij zo te laten staan.

MONIQUE: (*omdraaien*) Och, neemt u mij niet kwalijk, maar mijn oma die...

AMANDA: Meisje, je moet afmaken met wat je begonnen bent. En dat was in dit geval mijn persoontje. Ik kom hier voor de eerste keer, weet hier heg nog steg en je laat me zomaar staan in dat halletje.

MONIQUE: Ik heb m'n excuses toch al aangeboden, mevrouw. Normaal doe ik ook niet zo, maar mijn oma is geval...

AMANDA: Meisje, voor alles is een excuus. Maar ik voelde me, en nu druk ik me zacht uit, toch ietwat opgelaten. Ik heb daarom ook maar de stoute schoenen aangeschoten en ben brutaalweg doorgelopen. Normaal zou ik zoiets nooit doen, maar nood breekt wetten natuurlijk. (*kijkt rond*) Heel leuk huiskamertje hebben jullie. (*wijst Monique*) Jij bent toch de dochter nietwaar?

MONIQUE: (*knikt*)

AMANDA: (*steekt hand uit*) Ik heet Amanda. (*wijst Nicolle*) En jij? Jij bent zeker geen familie?

MONIQUE: Dat is mijn vriendin. Zij heet Nicolle.

NICOLLE: (*steekt hand uit*)

AMANDA: (*zwaait van afstandje*) Dag kindje. (*tot oma*) U bent?

OMA: *(half omhoog, terugvallen)* Ik ben de moeder van Jetty, de oma van Monique dus. Ik kan niet omhoog, omdat ik...

AMANDA: U heeft een accidentje gehad zie ik. Gaat het weer een beetje?

OMA: Nou dat is te zeggen, ik kom net van...

AMANDA: *(tot Monique)* Zeg ..eh meisje ..eh Monique, waar ik kan ik hier m'n stola *(die van bont is)* kwijt? *(doet af en houdt omhoog)*

MONIQUE: In de hal is een kapstok en daar...

NICOLLE: Dat is toch zeker geen echt bont hè?

AMANDA: Mijn stola echt? Maar natuurlijk kindje. Dit heb ik van mijn Charles gehad toen hij van zakenreis terug kwam uit Kopenhagen. Het schijnt dat het bont daar uitermate goedkoop is en van uitstekende kwaliteit.

NICOLLE: U weet zeker niet hoeveel dieren daarvoor dood gemaakt zijn?

AMANDA: *(schudt hoofd)* Nee, kindje dat zou ik je niet kunnen vertellen, maar als het je interesseert kan ik dat wel aan mijn Charles vragen. Nou begrijp me goed, ik vraag dan aan mijn Charles het adres waar hij het gekocht heeft. Dan kun jezelf informeren. Misschien interessant voor een werkstuk op school?

NICOLLE: Ik heb ooit al een werkstuk gemaakt over bont en mensen die bont dragen.

AMANDA: *(houdt voor Nicolle)* Wil je het dan eens passen? Als je maar voorzichtig bent. Ik ben er nogal aan gehecht en ik weet niet wanneer mijn Charles weer naar Kopenhagen gaat.

NICOLLE: *(wijkt terug, zeer afwijzend)* Ik? Ik bont dragen? Vel van dode dieren? Dieren die voor de luxe zijn opgeofferd? Ik loop nog net zo lief in m'n blote kont.

AMANDA: Dan zul je het 's winters wel koud hebben. *(stola naar Monique)* Och meisje, hang je hem even weg, wil je? Maar wel op een veilige plaats. Zo'n ding is erg gewild.

NICOLLE: Erg gewild? Erg gewild? Laat me niet lachen. Niemand draagt tegenwoordig nog bont.

AMANDA: Omdat het bijna onbetaalbaar is, ja. *(zucht)* Ja bont is gelukkig nog voor de happy few. *(duwt stola in handen Monique)* Zo en waar kan ik plaats nemen?

OMA: *(klopt op stoel naast zich)* Komt u maar hier zitten hoor.

AMANDA: *(stoel naast oma, voelen of deze wel zuiver is)* Ik heb tenslotte een pakje aan van Chanel. Dat heeft mijn Charles meegebracht toen hij voor zaken in Parijs moest zijn. *(zitten)*

MONIQUE: Oma, vertel nu eens verder hoe het gekomen is met dat been.

OMA: Been? O ja. Nou ik vertelde dus al dat ik van mijn kamer over de gang naar het trefpunt liep. Ik hoorde toen opeens...

JETTY: *(gehaast op)* Ik hoorde de voordeurbel. Wie is er al? Och kijk, Amanda. Leuk dat je er bent.

AMANDA: *(naar Jetty)* Jetty kindje, je had me toch wat beter de weg moeten wijzen. Ik was hopeloos verdwaald hier in deze wirwar van straten. *(kussen "op afstand")* Gelukkig liep er een man die de weg naar deze straat wist. *(zucht)* Anders was ik er nu nog niet geweest.

JETTY: Gelukkig ben je er nu. Maar ga toch zitten. Ik zag dat je al kennis gemaakt hebt met m'n moeder.

AMANDA: *(verveeld gebaar)* En met je dochter en haar ..eh vriendin.

JETTY: Nou dan is dat ook weer opgelost. En nu.. *(ziet oma zitten)* Moeder, wat heb je nu toch weer gedaan? Heel je been zit in het verband.

OMA: En dan zeggen jullie nog dat ze niets opmerkt. En hoezo nu weer? Je doet alsof ik iedere dag iets anders heb.

JETTY: Nee, nee zo bedoel ik het niet. Wat is er gebeurd?

OMA: Dat was ik dus net aan het vertellen.

JETTY: Nog even wachten dan, moeder. Monique zou jij de stola van Amanda niet eens weg hangen? Je verfrommelt hem helemaal. Hang hem maar even boven, dat is beter.

AMANDA: Een goed idee Jetty. Daar hangt hij tenminste veilig. Je hoort tegenwoordig van die gekke dingen. Je kunt vandaag de dag bijna niemand meer vertrouwen. *(zucht)* De maatschappij verandert veel.

JETTY: Helemaal mee eens, Amanda. *(tot Monique)* En staat de koffie al aan? Ik geloof vast dat Amanda wel een kopje zal lusten.

OMA: Anders ik wel. Maar ik geloof dat dat niet zo op prijs gesteld wordt.

MONIQUE: Maar mam, oma was net aan het vertellen hoe ze aan dat been gekomen is en nu moet ik...

JETTY: Niet zo ongehoorzaam Monique, doe wat ik je gezegd heb.

MONIQUE: Oké, oké. Ik ga al. *(naar deur)*

NICOLLE: Ik zal de koffie wel aanzetten, Monique. *(beide af)*

JETTY: Kinderen hè?

AMANDA: Daarom heb ik nooit kinderen gewild kindje. Niet alleen is het een hele verantwoording om ze correct op te voeden, maar het is ook funest voor je figuur. Mijn Charles wilde wel kinderen. Maar ja die hoeft niet met *(gebaar)* zo'n buik te lopen en die hoeft niet te bevallen, wat me geen pretje lijkt.

NICOLLE: *(op keuken)* Zo, de koffie loopt.

AMANDA: Maar gelukkig hebben we vandaag de dag de keuze tussen wel of geen kinderen nemen.

OMA: Nou, dat was vroeger wel anders. Toen waren er nog niet van die voorbehoedmiddelen die er nu te kust en te keur zijn.

AMANDA: Ik zeg maar zo dat je een rund bent als je nu ongewild zwanger raakt. *(Nicole zakt in stoel)*

MONIQUE: *(haastig op)* Zo, daar ben ik weer. En nu oma, vertel nu eerst maar eens hoe je aan dat been bent gekomen.

OMA: Alweer? Ik bedoel, iedere keer begin ik aan m'n verhaal en dan gebeurt er iets.

JETTY: We willen het toch weten moeder.

OMA: Nou vooruit dan. Zoals ik al een paar keer gezegd heb liep ik in de gang van mijn kamer naar het trefpunt. Ik hoorde toen opeens *(zwijgt)*

JETTY: Ja moeder? Wat hoorde u? Waarom stopt u nu midden in uw verhaal?

OMA: Nou, iedere keer dat ik zover was ging de voordeurbel. *(iedereen luistert zichtbaar)*

JETTY: Niets te horen. Ga verder moeder.

OMA: Nou, ik hoorde opeens iemand roepen. Ik dus even wachten, want je weet maar nooit en toen merkte ik dat het uit de bezemkast kwam.

AMANDA: Uit de bezemkast? Weet u het zeker?

OMA: Ik zei dus dat ik expres even gewacht had om zeker te weten waar het geluid vandaan kwam. Dus ja, ik wist zeker dat het uit de bezemkast kwam.

MONIQUE: En toen, oma?

OMA: Nou, ik vond het natuurlijk vreemd dat er sowieso geluid uit de bezemkast komt, maar goed. Jullie kennen mij, ik ben niet bang uitgevallen en...

JETTY: Breek me de bek niet open. Ik zeg toch steeds dat je voorzichtiger moet zijn moeder. Je ziet nu wat er van komt.

OMA: Mag ik mijn verhaal even afmaken ja? (*Jetty gebaar: "van ga je gang"*) Dank je. Nou ik loop dus naar die bezemkast en... (*ongeduldig voordeurbelgeluid, oma gebaar van: "zie je nou wel"*)

AMANDA: Hè, net nu we op het spannendste gedeelte van het verhaal komen.

MONIQUE: Ik ga snel opendoen. Niet verdergaan met uw verhaal oma. Ik wil alles horen. (*snel af*)

JETTY: Dan ga ik eens kijken of de koffie al klaar is. Het zal niet meer zo lang duren voordat die demonstratrice komt. Misschien is ze dat al. (*af keuken*)

NICOLLE: Jullie hadden het ..eh net over zwangerschap en zo...

OMA: Ja?

NICOLLE: Ik ..eh bedoel, kwam er in uw tijd ook ..eh ongewenste zwangerschappen voor?

OMA: Of er toen ongewenste zwangerschappen voor kwamen? Kind, laat me niet lachen. Van de tien meisjes die op jonge leeftijd zwanger raakten werden er zeven ongewenst zwanger.

NICOLLE: En ..eh wat deden die dan?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto